

اوفو بالعقود در فقه عامه و خاصه

حمیده رنجبر

کارشناس ارشد مدرسی معارف اسلامی گرایش اخلاق در دانشکده معارف و اندیشه اسلامی دانشگاه تهران

سطح ۳ (معادل کارشناسی ارشد) رشته فقه و اصول حوزه علمیه قبا

استادیار فقه و اصول حوزه علمیه فاطمه الزهرا (س)

چکیده

در این مقاله ابتدا به معنای لغوی وفی و عقود پرداخته می‌شود. و بعد به معنای اصطلاحی در فقه عامه و خاصه پرداخته می‌شود. اوفو از ریشه وفی به معنای دادن و گرفتن حق است و عقود جمع کلمه عقد است به معنی پیمان. و تأکید آن بیشتر از عهد است. علامه طباطبایی می‌فرمایند: عقد به معنای گره زدن و بستن چیزی است به چیز دیگر، بستن به نوعی که به خودی خود از یکدیگر جدا نشوند، مثل بستن و گره زدن یک طناب و یک ریسمان به طناب و ریسمانی مثل خودش و لازمه گره خوردن این است که هر یک ملازم دیگری باشد، و از آن جدا نباشد. بعد از بیان معنا مصادیق عقد آورده می‌شود. و با بررسی فقه عامه و خاصه به یک نتیجه کلی می‌رسد.

واژه‌های کلیدی: وفی، اوفو، عقد، عقود

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۵، شماره ۱، بهار ۱۳۹۸، صفحات ۱۸۰-۱۷۲